

2. สถานการณ์ไฟไหม้ บนเส้นทางสู่สันติภาพ...

ตลอดปี 2547 สถานการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส ส่งผลให้มีผู้เสียชีวิตบาดเจ็บและสูญหายจำนวนมาก และเกิดสถานการณ์ลุกโชติช่วงไปสู่อุณหภูมิที่ร้อนแรงสูงขึ้นเรื่อย ๆ โดยที่ฝ่ายรัฐไม่สามารถระงับได้ ทำให้เกิดคำถามต่อประสิทธิภาพแห่งความรุนแรงที่เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่านี้ว่า จะนำพาประเทศไทยไปสู่สมรภูมิของสงครามก่อการร้ายหรือไม่

หมอกควันแห่งความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้เริ่มต้นเรื่อยมาตั้งแต่ปี 2546 แต่มาเข้มข้นชัดเจนมากในช่วงต้นปี 2547 โดยในวันที่ 4 มกราคม เกิดการปล้นปืนกว่า 400 กระบอก ณ กองพันทหารพัฒนาที่ 4 อำเภอเจาะไอร้อง จังหวัดนราธิวาส ทำให้ทหารเสียชีวิต 4 ศพ และพร้อมกันนั้นก็มีการลอบเผาโรงเรียนในนราธิวาส เกือบ 20 แห่ง

จากเหตุการณ์ปล้นปืนในค่ายทหารครั้งใหญ่นี้เอง ทำให้คำพูดของ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ที่เคยระบุว่าความวุ่นวายในพื้นที่ภาคใต้ เป็นฝีมือของโจรกระจอก ถูกนำกลับมาทบทวนใหม่และยิ่งนานวัน ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นก็ยิ่งตอกย้ำให้เห็นชัดเจนว่า การประเมินสถานการณ์ดังกล่าวห่างจากสภาพข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นมากมายเพียงใด

กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 9 สรุปสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้ตลอดปี 2547 ว่า มีเหตุร้ายเกิดขึ้น 919 ครั้ง เป็นเหตุเกี่ยวข้องกับความไม่สงบ 496 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 53 ของเหตุร้ายที่เกิดขึ้น สำหรับพื้นที่เกิดเหตุมากที่สุดคือ จังหวัดนราธิวาส 455 ครั้ง รองลงมาคือปัตตานี 276 ครั้ง และยะลา 183 ครั้ง¹ ซึ่งนักวิชาการจากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ชี้ว่าเฉพาะปี 2547 เพียงปีเดียวเกิดเหตุการณ์รุนแรงบ่อยครั้งกว่าที่เคยเกิดขึ้นใน 10 ปีก่อนหน้านั้นรวมกันถึง 1.7 เท่าตัว!!!

ก้าวแรกของการดับไฟใต้ ด้วยเม็ดเงิน

หนทางดับไฟใต้ของรัฐบาลที่เกิดขึ้นในช่วงแรกก็คือ ใช้เศรษฐกิจนำความมั่นคง โดยนายกรัฐมนตรีประกาศว่า “จะใช้เวลาประมาณ 3 ปีต่อเนื่อง เพื่อเปลี่ยน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ให้เป็นจังหวัดที่จะมีการท่องเที่ยว มีการลงทุน มีศักยภาพ มีงานทำ มีระบบที่ คนจะมีการศึกษาดีขึ้นกว่านี้”³ พร้อมกับอนุมัติงบกลางปี 2547 จากเงินสำรองจ่ายเพิ่มกรณีฉุกเฉินประมาณ 700 ล้านบาท เพื่อนำไปใช้ดำเนินโครงการ 75 โครงการ

แต่ดูเหมือนว่าโครงการดังกล่าวจะถูกกลืนหายไปในปีถัดมา เพราะสารพัดเหตุร้ายเกิดขึ้นใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างต่อเนื่องไม่ว่าจะเป็น การลอบวางเพลิง การลอบยิง ทำร้าย การวางระเบิด โดยมีผู้เสียชีวิตทั้งชาวบ้าน เจ้าหน้าที่รัฐ และผู้นำศาสนา ท่ามกลางความพยายามคลี่คลายสถานการณ์ของรัฐบาล ด้วยการประกาศกฏอัยการศึก ทุ่มกำลังปราบปราม โดยเฉพาะการประกาศจัดระเบียบโรงเรียนปอเนาะ ทำให้มีการบุกค้นโรงเรียนปอเนาะครั้งแล้วครั้งเล่า ซึ่งกลายเป็นอีกหนึ่งชนวนของความขัดแย้ง เป็นเหตุให้ศูนย์อิสลามประจำ 3 จังหวัดภาคใต้ออกแถลงการณ์เมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2547 ประกาศยุติบทบาทใน การให้ความร่วมมือกับทางราชการ ในการแก้ปัญหาภาคใต้⁴

หนทางสู่สันติวิธี 7 ประการ ข้อเสนอจากประชาคม 3 จังหวัด

ในช่วงเวลานี้นายจาตุรนต์ ฉายแสง รองนายกรัฐมนตรี ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีให้ทำหน้าที่รับฟังปัญหาจากชาวบ้านในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยใช้รูปแบบของประชาคมได้ผลเป็น “แผนได้สันติสุข” เสนอวิธีแก้ปัญหาด้วยสันติวิธี 7 ประการเมื่อต้นเดือนเมษายน 2547 ดังนี้

1. ยกเลิกการจัดระเบียบโรงเรียนปอเนาะ แต่ให้รัฐส่งเสริมและสนับสนุนโรงเรียนปอเนาะแทน เพราะจังหวัดปัตตานีเป็นศูนย์กลางการเผยแพร่ศาสนาอิสลามในภูมิภาคนี้มาหลายร้อยปี
 2. จัดและบรรจุคนในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ 3 พันคนเข้ามาเป็นครูโดยจะไม่รับคนนอกพื้นที่เข้ามาโดยเด็ดขาด
 3. ไม่ยกเลิกบุคคลสองสัญชาติซึ่งมีจำนวนมากกว่าคน โดยส่วนใหญ่เป็นคนไทยที่เข้าไปทำงานในมาเลเซียและสร้างรายได้เข้ารัฐปีละกว่าหนึ่งพันล้านบาท บุคคลเหล่านี้รัฐบาลมาเลเซียได้ออกใบอนุญาตทำงานให้ จำนวนคนที่มีปัญหาไม่เพียงไม่กี่คนเท่านั้น
 4. ออกกฎหมายนิรโทษกรรมผู้ที่ถูกกล่าวหาเมื่อวันที่ 5 มกราคม 2547 และรัฐต้องหาอาชีพให้ทำ
 5. ยกเลิกการส่งตำรวจจากส่วนกลางและทหารพรานลงไปปฏิบัติงานในพื้นที่ เพราะเจ้าหน้าที่ด้านความมั่นคงจากส่วนกลางไม่เข้าใจในวัฒนธรรมมุสลิม และเข้าไปสร้างปัญหามาก แต่ให้มีการส่งเสริมการตั้งกองกำลังรักษาความปลอดภัยในหมู่บ้านจากประชาชนในพื้นที่ขึ้นมาแทน โดยให้เจ้าหน้าที่รัฐเป็นผู้ฝึกสอนและควบคุม
 6. ยกเลิกกฏอัยการศึกในบางพื้นที่ หากพื้นที่ใดยังต้องการความคุ้มครองจากทหารก็ให้คงกฏอัยการศึกไว้ หากพื้นที่ใดไม่ต้องการก็ให้ยกเลิกกฏอัยการศึก
 7. ให้จัดทำโครงการต่างๆ ในการพัฒนา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ภายใต้งบประมาณ 1.2 หมื่นล้านบาทขึ้นมาใหม่ และเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมร่างแผนพัฒนาพื้นที่ด้วย
- นอกเหนือจากแผนสันติวิธีดังกล่าว สิ่งที่ถูกเน้นย้ำมากจากถ้อยคำของนายจาตุรนต์ ฉายแสง ก็คือ “เจ้าหน้าที่รัฐต้องยกเลิกการใช้ความรุนแรงในพื้นที่อย่างเด็ดขาด โดยเฉพาะการอุมม์ของตำรวจที่สร้างความไม่พอใจให้ประชาชนในพื้นที่มาก” อย่างไรก็ตาม แผนสันติวิธี 7 ประการก็ไม่ถูกนำเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรีแต่อย่างใด เพราะเพียงแต่การประชุมฝ่ายความมั่นคง เมื่อวันที่ 5 เมษายน 2547 มีรัฐมนตรีหลายคนคัดค้านแผนดังกล่าวในหลายประเด็น ในที่สุดนายกรัฐมนตรีก็ตัดสินใจสั่งเลื่อนการพิจารณาแผนดังกล่าวออกไปอย่างไม่มีกำหนด⁵

เหตุร้ายที่มีสยดหรือเซะ

เหตุการณ์ที่กลายเป็นตัวเร่งอุทกภัยในพื้นที่ภาคใต้เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 28 เมษายน 2547 มีการบุกโจมตีเจ้าหน้าที่ในระยะเวลาไล่เรียงกัน 11 จุด แต่ที่สุดของการตกเป็นเป้าแห่งความสนใจในระดับโลกก็หนีไม่พ้นเหตุการณ์ที่มีสยดหรือเซะ ที่นำไปสู่เหตุการณ์รุนแรงจนมีผู้เสียชีวิตเฉพาะในมัสยิดหรือเซะถึง 32 คน และภายในวันเดียวกันนี้ทำให้มีตัวเลขของผู้เสียชีวิตพุ่งสูงถึง 108 คน

จากแรงเสียดทานที่เกิดขึ้นทั้งในและนอกประเทศ โดยเฉพาะจากกลุ่มโลกมุสลิม ทำให้รัฐบาลต้องแต่งตั้ง 'คณะกรรมการอิสระไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีเหตุการณ์มัสยิดหรือเซะ' เมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2547 ผลการไต่สวนได้ข้อสรุปว่า การยุติเหตุการณ์ที่มีสยดโดยสันติวิธีน่าจะมีความเหมาะสมและอำนวยความสะดวกให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้มากกว่าวิธีรุนแรง การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้ตัดสินใจใช้กำลังและความรุนแรงเข้ายุติสถานการณ์ โดยเฉพาะการใช้ระเบิดสังหารขว้างเข้าไปภายในมัสยิดถึง 8 ลูกนั้น ถือได้ว่าเป็นสมควรแก่เหตุ คณะกรรมการอิสระฯ เห็นว่ารัฐควรพิจารณาจ่ายเงินค่าช่วยเหลือให้แก่ทายาทของผู้เสียชีวิต และแก่ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บทั้งสองฝ่าย⁶

การชุมนุมที่ตากใบกับปริศนาความตาย 85 ศพ

เพียง 6 เดือนหลังจากเหตุการณ์ 'กระหึ่มโลก' ที่มีสยดหรือเซะ เหตุการณ์ที่ไม่มีใครคาดคิดก็เกิดขึ้นอีกครั้งเมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2547 ชาวบ้านนับพันชุมนุมกันที่หน้าสถานีตำรวจอร อำเภอดากใบ จังหวัดนราธิวาส เพื่อเรียกร้องให้ปล่อยตัวผู้ประท้วงความพลอดภัยหมู่บ้านที่ถูกจับกุมจำนวน 6 คน เหตุการณ์ชุมนุมบานปลายและนำไปสู่การสลายกลุ่มผู้ชุมนุม ทำให้มีผู้เสียชีวิตในที่เกิดเหตุ 6 คน ถูกจับอีก 300 คน แต่การแถลงข้อเท็จจริงในวันถัดมากลับปรากฏว่ามียอดผู้เสียชีวิตรวมถึง 85 คน และถูกจับกุมมากถึง 1,300 คน จำนวนผู้เสียชีวิตที่พุ่ง กลับเพิ่มขึ้นมานี้เองได้ทำให้สถานการณ์เลวร้ายลงถึงขีดสุด

ปริศนาแห่งความตายที่ตากใบจึงหนีไม่พ้นการตกเป็นข่าวใหญ่ในเวทีโลกอีกครั้ง วิกฤตการณ์นี้ยิ่งตอกย้ำสถานการณ์ในพื้นที่ภาคใต้ให้จมดิ่งลงสู่ความบอบช้ำและร้ายลึกอย่างถึงที่สุด อีกทั้งยังกินอาณาเขตกว้างไกลออกไปถึงต่างประเทศ จนเกิดการเรียกร้องให้มีการสอบสวนข้อเท็จจริงของเหตุการณ์ที่ตากใบ ทั้งจากในประเทศและนอกประเทศ⁷

ต้นเดือนพฤศจิกายน 2547 คณะกรรมการอิสระฯ สอบข้อเท็จจริงกรณีเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบที่ อ. ดากใบ จ. นราธิวาส ถูกแต่งตั้งขึ้น ผลการสอบสวนข้อเท็จจริงได้ข้อสรุปว่า มีความบกพร่องในการขนย้ายผู้ถูกจับจนเกิดการเสียชีวิตการบรทุกเพราะขาดอากาศหายใจถึง 78 ราย ซึ่งนำไปสู่การสอบสวนทางวินัยนายทหาร 3 นาย ในเวลาและต่อมา วันที่ 7 มีนาคม 2548 จึงปรากฏ ผลการสอบสวนของกระทรวงกลาโหมให้ย้ายนายทหารทั้ง 3 นาย ซึ่งปฏิบัติหน้าที่บกพร่องออกจากตำแหน่งหลัก โดยมีคำสั่งให้เข้ามาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิกองทัพบก

ท่าทีและความเห็นจากผู้ปฏิบัติและนักวิชาการ

ด้วยสถานการณ์ที่นับวันยิ่งเลวร้ายลงเรื่อยๆ นี้เอง ทำให้หลายฝ่ายตั้งคำถามถึงการยุบ 'ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้' (ศอ.บต.) และกองกำลังผสมพลเรือน ตำรวจ ทหาร (พตท.43) ทั้งพลเอกชัยสิทธิ์ ชินวัตร ผู้บัญชาการทหารสูงสุด⁸ และนายภุมรัตน์ ทักษาดิพงษ์ อดีตผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ⁹ ต่างแสดงความเห็นที่สอดคล้องกันว่าการยุบ ศอ.บต. และ พตท. 43 ทำให้เกิดช่องว่างทางด้านยุทธการและการข่าว เมื่อทหารถอนกำลังออกมาโดยไม่มีการถ่ายอำนาจให้ตำรวจคุมพื้นที่ต่อ ขณะที่ศาสตราจารย์ชัยอนันต์ สมุทวณิช ตั้งข้อสังเกตต่อบทบาทของ ศอ.บต. ว่า ระบบการเรียนรู้ของราชการในรูป ศอ.บต. ได้สั่งสมประสบการณ์ ความรู้ และความสัมพันธ์อันดีกับประชาชนใน 3 จังหวัดภาคใต้ ที่สำคัญคือเป็นองค์กรที่ชาวมุสลิมส่วนใหญ่ไว้เนื้อเชื่อใจ ขณะที่ปัจจุบันไม่มีใครไว้ใจใคร¹⁰

ผลของวิกฤตการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะเหตุการณ์ตากใบ ทำให้เกิดความคิดเห็นที่หลากหลายและแตกต่างกันอย่างสุดขั้วจนนักวิชาการจากทั่วประเทศจำนวน 144 คน ได้ลงชื่อร่วมกันถึงนายกรัฐมนตรี เพื่อเรียกร้องให้มีการแก้ปัญหาวิกฤตการณ์ในพื้นที่ภาคใต้ด้วยสันติวิธี โดยยื่นข้อเสนอให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสมานฉันท์แห่งชาติ ซึ่งนำไปสู่การส่งตัวแทนนักวิชาการเข้าพบนายกรัฐมนตรี เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่ทำเนียบรัฐบาล เมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2547 และหนึ่งในนักวิชาการจำนวน 22 คนที่เข้าพบนายกรัฐมนตรี ได้นำนถกราชสือสัญลักษณ์ถึงสันติภาพไปมอบให้นายกรัฐมนตรี จนนำมาซึ่งการพับนกกระดาศครั้งประวัติศาสตร์จำนวน 120 ล้านตัวในเวลาต่อมา

สำหรับข้อเสนอเรื่องคณะกรรมการสมานฉันท์แห่งชาติ ปรากฏเป็นจริงก็เมื่อต้นเดือนมีนาคม 2548 ที่นายอานันท์ ปันยารชุน ได้รับคำเชิญจากนายกรัฐมนตรีเข้าทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการสมานฉันท์แห่งชาติ โดยต่อมาได้มีการตั้งกรรมการ รวม 48 คน จากทุกภาคส่วนของสังคม

ปัญหาไฟไหม้ที่ยังระอุและไม่คลี่คลายง่าย ๆ

ความไม่สงบที่เกิดขึ้นในพื้นที่ภาคใต้ถือเป็นสถานการณ์รุนแรงที่ประชาชนจับตามองตลอดปี 2547 โครงการข่าวสารทิศทางประเทศไทย ได้สรุปสถานการณ์ความรุนแรงใน 3 จังหวัดภาคใต้ว่า¹¹ ทำให้สังคมไทยรู้สึกว่าได้เข้าสู่สมรภูมิเลือดของสงครามก่อการร้ายโดยไม่รู้ตัว เพราะค่อย ๆ มีความชัดเจนขึ้นว่าผู้ก่อความไม่สงบเป็น 'กลุ่มแบ่งแยกดินแดน' โดยอาศัยฐานความเชื่อทางชาตินิยม-ศาสนา และผลประโยชน์จำนวนมากในเขตพื้นที่

แต่ความพยายามแก้ไขปัญหอย่างจริงจังของรัฐบาลในรอบปี 2547 ที่มีลักษณะการลองผิดลองถูก มีการปรับเปลี่ยนบุคคลและหน่วยงานรับผิดชอบบ่อยครั้ง หาหนทางแก้ไขจุดอ่อนในด้านการข่าวหารูปแบบขององค์กรเจ้าภาพเพื่อสร้างความเป็นเอกภาพ ในระดับนโยบายและผู้ปฏิบัติงาน กลายเป็นที่มาของคำถามสำคัญว่ายิ่งทำให้เหตุการณ์ใน 3 จังหวัดภาคใต้บานปลายอย่างที่เห็นอยู่หรือไม่

'การจัดตั้งกองกำลังทหารถาวร' ...แนวทางการแก้ปัญหาใน ปี 2548

มีความชัดเจนในเชิงนโยบายว่า รัฐบาลมีแนวคิดที่จะตั้ง 'กองพลทหารราบที่ 15' ประจำการถาวรใน 3 จังหวัดภาคใต้ แบบเต็มอัตราศึก โดยทุ่มงบประมาณจำนวนสูงถึง 16,770 ล้านบาท กลางเดือนกุมภาพันธ์ 2548 นายกรัฐมนตรีประกาศจะใช้มาตรการแบ่งพื้นที่หมู่บ้านออกเป็น 3 สี คือ แดง เหลือง เขียว โดยหมู่บ้านสีแดงจะไม่ได้รับงบประมาณเลย หมู่บ้านสีเหลืองมีปัญหาล็กน้อย ต้องแก้ไข ปัญหา และหมู่บ้านสีเขียวไม่มีปัญหา รัฐบาลจะเพิ่มงบประมาณให้ ต่อมา กองอำนวยการเสริมสร้างสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้ (กอ.สสส.จชต.) ออกแถลงการณ์ว่าหมู่บ้านสีแดง คือหมู่บ้านที่มีแกนนำผู้เกี่ยวข้องกับการก่อความไม่สงบ เจ้าหน้าที่จะเร่งเข้าทำความเข้าใจและขจัดเงื่อนไขอย่างเร่งด่วน หมู่บ้านสีเหลือง คือหมู่บ้านที่ไม่มีความชัดเจนของแกนนำและผู้เกี่ยวข้องกับการก่อความไม่สงบ และหมู่บ้านสีเขียว คือหมู่บ้านที่เป็นปกติสุข¹²

การจะใช้มาตรการเด็ดขาดแบบ 'รัฐทหาร' นี้ แม้จะเป็นทางแก้ปัญหาที่รัฐบาลเชื่อว่าจะได้ผล แต่ยังมีหลายฝ่ายที่วิตกกังวล และเกรงว่าอาจเป็นชนวนให้เกิดความรุนแรงที่หนักขึ้น แนวทางดังกล่าวนี้ ดร.มารค ตามไท นักวิชาการสันติวิธีได้ชี้ไว้ในบทความ 'จังหวัดชายแดนภาคใต้: บททดสอบปัญญาทางการเมือง การปกครองของประเทศไทย'¹³ ที่เขียนตั้งแต่เมื่อปี 2546 ว่ามักเป็นแนวคิดของรัฐบาลที่ประสบปัญหาการเรียกร้องแยกดินแดนหรือความไม่สงบอื่นๆ เช่น ในประเทศเม็กซิโก สเปน ไอออร์โคสต์ และฟิลิปปินส์ ได้ดำเนินกรเหมือนๆ กันและได้พัฒนาไปสู่การต่อสู้ที่รุนแรงยิ่งขึ้น โดยไม่มีที่ท่าจะจบลงอย่างสงบสันติได้

แนวทางสันติวิธีที่พยายามตั้งหลักมาตั้งแต่เดือนเมษายน 2547 เมื่อล่วงเข้าเดือนเมษายน 2548 ก็มีการจัดตั้งคณะกรรมการสมานฉันท์แห่งชาติอย่างเป็นทางการ รัฐบาลยกเลิกการแบ่งโซนสี และยืนยันที่จะไม่ใช้มาตรการรุนแรง มุ่งให้ความยุติธรรมกับประชาชนทุกฝ่าย เส้นทางสู่สันติภาพในพื้นที่ภาคใต้ที่แม้จะดูห่างไกล แต่ก็เริ่มมองเห็นแสงสว่างรำไรที่ปลายอุโมงค์บ้าง

จำนวนผู้เสียชีวิต และบาดเจ็บ
(ระหว่างเดือนมกราคม - ธันวาคม 2547)

ยอดผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บ ในพื้นที่ 4 จังหวัด คือ สงขลา ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส รวมทั้งสิ้น 1,020 ราย แยกเป็นตำรวจเสียชีวิต 64 ราย บาดเจ็บ 183 ราย ทหารเสียชีวิต 26 ราย บาดเจ็บ 58 ราย ข้าราชการพลเรือน 4 และประชาชนเสียชีวิต 299 ราย บาดเจ็บ 390 ราย ยอดทั้งหมดนี้ไม่นับรวมการสูญเสียชีวิตของผู้ก่อความไม่สงบในกรณีกรือเซะรวม 106 ราย การสูญชีวิตของผู้ชุมนุมประท้วงตากใบอีก 85 ราย และจำนวนผู้บาดเจ็บในทั้งสองกรณีที่มีมากกว่าหนึ่งพันคน ที่มา: กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 9 (ได้รับข้อมูลเมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2548).

